

OBDAVČITEV UPORABE ŠPORTNIH OBJEKTOV

Pojasnilo DURS, št. 426-01-10090/2005, 1. 2. 2006

Zavezanec navaja, da je mestna občina lastnik večjih javnih športnih objektov, ki jih upravlja javni zavod, katerega ustanovitelj je mestna občina. Javni športni objekti so prednostno namenjeni obveznim športnim programom šolske športne vzgoje, programom športne vzgoje otrok in mladine, usmerjenih v kakovostni in vrhunski šport v športnih društvih, programom športne rekreacije itd.

Navaja, da naj bi javni zavod kot upravljalca javnih športnih objektov z letnimi pogodbami o uporabi teh objektov domicilnim športnim društvom zagotovil njihovo brezplačno uporabo. Sprašuje, ali se lahko takšna uporaba obravnava kot dotacija društvom v naravi, od katere se DDV ne obračunava. Če upravljalca ne bi mogel zagotoviti zadostnega števila ur v posameznem objektu, bi se društvu razlika dodelila v višini sredstev po Pravilniku o sofinanciranju športnih programov v mestni občini. Nadalje sprašuje, ali se javni zavod na računih, ki jih na podlagi pogodb izstavlja športnim klubom in šolam, sklicuje na oproščeni promet, in če ne, po kateri davčni stopnji uporabo športnih objektov zaračuna. V nadaljevanju pojasnjujemo:

Po Zakonu o davku na dodano vrednost – ZDDV (Uradni list RS, št. 25/05 – UPB3) se DDV obračunava in plačuje od dobav blaga in opravljenih storitev, ki jih davčni zavezanec opravi v okviru opravljanja svoje dejavnosti na ozemlju Republike Slovenije za plačilo.

Davčna osnova za obračun DDV od dobav blaga oziroma storitev je opredeljena v prvem odstavku 21. člena ZDDV. Osnova za DDV je tako vse, kar pomeni plačilo (v denarju, v stvareh ali v storitvah), ki ga je ali ga bo davčni zavezanec prejel od kupca, naročnika ali tretje osebe za opravljeni promet blaga oziroma storitev, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takšnega prometa, razen DDV, če ZDDV ne določa drugače.

Osnova za DDV je tako vse, kar pomeni plačilo, tako v denarju, v stvareh ali v storitvah. Brezplačno dajanje športnih objektov v uporabo torej z vidika predmeta DDV pomeni opravljeni promet storitev, ki je obdavčen z DDV. Treba je slediti dejanskim transakcijam, ki se opravijo. Javni zavod z dajanjem športnih objektov društvom v uporabo opravi promet storitev ne glede na to, kako te transakcije poimenuje. Iz vprašanja je razbrati, da bi se z brezplačnim dajanjem športnih objektov v uporabo društvom »financirale« točno določene opravljene storitve točno opredeljenim naročnikom, to pa pomeni, da so tako opredeljene transakcije predmet DDV.

V zvezi z opredelitvijo, ali je dajanje športnih objektov v uporabo oproščeni ali obdavčeni promet, pa naslednje:

Po 14. točki 25. člena ZDDV se DDV po stopnji 8,5 odstotka obračunava in plačuje od uporabe športnih objektov. Omenjeno točko natančneje pojasnjuje 62. člen Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost – Pravilnik (Uradni list RS, št. 17/04 do 60/05).

Po drugem odstavku 62. člena Pravilnika se DDV obračunava od uporabe športnih objektov, ki jih upravlja športnega objekta (lastnega ali najetega) proti plačilu oddaja v uporabo končnim potrošnikom, to je osebam, ki objekt uporabljajo za športno udejstvovanje.

DDV se po nižji, 8,5-odstotni stopnji obračunava, ko se uporaba športnih objektov zaračunava končnim potrošnikom. S končnimi potrošniki so mišljeni posamezniki oziroma **klubi, katerih člani**** se v objektu ukvarjajo s športom.

Če pa upravljalec športnega objekta oddaja športni objekt v najem ali upravljanje drugi osebi (npr. športni klub ali podobn),* ki bo na svoj račun tržila uporabo objekta ali na njem izvajala pridobitno* dejavnost*, je to storitev, ki sodi pod dajanje lastnih nepremičnin v najem pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti (Uradni list RS, št. 2/02), K/70.2. Ta promet se obravnava kot oproščeni promet v skladu z 2. točko prvega odstavka 27. člena ZDDV ali kot obdavčeni promet v skladu z drugim odstavkom 27. člena ZDDV. Pri tem je treba upoštevati določbo 13. člena ZDDV, ki opredeljuje davčne zavezanca, in 14. člen Pravilnika, ki pojasnjuje, od katerih članarin je treba DDV obračunati, kdaj pa članarina ne pomeni prometa, obdavčenega z DDV. Tako je po našem mnenju tudi s tega vidika treba opredeliti uporabnike oziroma najemnike športnih objektov.

Iz navedb ugotavljamo, da javni zavod sklepa pogodbe o uporabi športnih objektov z različnimi športnimi klubi in šolami, ki objekte uporabljajo za izvajanje svoje športne dejavnosti oziroma športne vzgoje. Ne glede na to, da se računi izstavljajo športnim klubom oziroma šolam, v primerih ko ti uporabe športnega objekta ne zaračunavajo naprej oziroma omogočajo brezplačno uporabo športnega objekta svojim članom (učencem), se štejejo kot dejanski uporabniki športnih objektov člani klubov oziroma učenci šol. Menimo, da je z navedenim izpolnjen tudi pogoj iz drugega odstavka 49. člena Pravilnika, ki določa, da se od uporabe športnih objektov DDV obračunava po stopnji 8,5 odstotka, kadar so ti objekti dani v uporabo končnim potrošnikom, to je osebam, ki objekt uporabljajo za športno udejstvovanje.

Sklicevanje davčnega zavezanca na drugo točko prvega odstavka 27. člena ZDDV, da je to najem nepremičnin in zato oproščeni promet, je nepravilno. Tudi sklicevanju na 26. člen ZDDV, ki v svoji 12. točki določa, da so storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo, kadar jih nepridobitne organizacije zagotavljajo osebam, ki se ukvarjajo s športom ali se udeležujejo športne vzgoje, ni mogoče pritrditi, ker javni zavod dejansko ne izvaja oziroma ne zaračunava storitev, neposredno povezanih s športom ali športno vzgojo, ampak zaračunava samo uporabo športnih objektov, kjer se športne aktivnosti lahko izvajajo.

*Opomba: Popravek velja od 1. 2. 2006 dalje.

**** Opomba: Popravek velja od 1. 3. 2007 dalje.**